

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	<i>SSO Joanna Korzeń</i>
Protokolant:	protokolant sądowy Kamil Klimkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa **Banku (...) S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **K. S.-H., T. H.**

o zapłatę

I. uchyla wyrok zaoczny wydany przez Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny dnia 30 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt III C 6/15 w całości;

II. zasądza od K. S. H. i T. H. na rzecz Bank (...) SA z siedzibą w W. solidarnie kwotę 12.213,27 CHF (dwanaście tysięcy dwieście trzysta i 27/100 franków szwajcarskich) tytułem należności głównej oraz kwotę 984,94 zł (dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote i 94/100) tytułem kosztów, z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanych do nieruchomości dla której SR dla Warszawy M. VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...); do wysokości wierzytelności zabezpieczonej na rzecz powoda wpisem hipoteki w kwocie 194.711,50 CHF (sto dziewięćdziesiąt cztery siedemset jedenaście i 50/100 franków szwajcarskich);

III. w pozostałej części powództwo oddala,

IV. zasądza od K. S.-H. i T. H. na rzecz Banku (...) S.A. z siedzibą w W. solidarnie kwotę 4.774 zł (cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nieuiszczone koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa .

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 29 grudnia 2014 r. powód Bank (...) S.A. z siedzibą w W. domagał się od pozwanych K. S.-H. i T. H. zapłaty solidarnie na rzecz powoda kwoty głównej 107.790 franków szwajcarskich i 88 centymów, co przy zastosowaniu średniego kursu NBP franka szwajcarskiego ogłoszonego 22 grudnia 2014 r. stanowi kwotę w wysokości 381.892,30 zł oraz kwoty 984,94 zł tytułem kosztów z zastrzeżeniem pozwany prawa do powoływania się z toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie ich odpowiedzialności do nieruchomości, dla której prowadzona jest Księga Wieczysta numer (...) do wysokości wierzytelności zabezpieczonej na rzecz powoda wpisem hipoteki przymusowej w kwocie 194.711,50 CHF wpisanej na podstawie tytułu wykonawczego - bankowego tytułu

egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z 1 września 2011 r. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów według norm przepisanych /pozew - k 2-2v. akt/.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że 20 lipca 2007 r. zawarł umowę kredytu budowlano – hipotecznego z M. H., na podstawie której powód udzielił kredytu długoterminowego na sfinansowanie zakupu nieruchomości od inwestora zastępczego. Wobec zaległości w obsłudze kredytu powód skierował do kredytobiorcy wypowiedzenie umowy. Po upływie terminu wypowiedzenia, kiedy to zadłużenie z tytułu kredytu stało się wymagalne, powód uzyskał tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Powyższy tytuł wykonawczy stał się podstawą wpisu hipoteki przymusowej w księdze wieczystej numer (...). Powód podniósł, że choć kredytobiorca dokonał spłaty części zadłużenia - bez wiedzy powoda - zbył prawo własności nieruchomości pozwany, blokując tym samym powodowi możliwość wszczęcia egzekucji w oparciu o uzyskany dalszy tytuł wykonawczy. Wobec braku spłaty zadłużenia wynikającego z umowy kredytu powód skierował do pozwanych wezwanie do zapłaty, w odpowiedzi na które pozwana K. H. uznała dług deklarując gotowość jego spłaty w dwóch ratach. Powód zaaprobował stanowisko pozwanej, jednakże do dnia wniesienia pozwu na rachunek spłaty kredytu nie wpłynęła jakakolwiek kwota /uzasadnienie pozwu k. 3 - 4 akt/.

Wyrokiem zaocznym z 30 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny w całości uwzględnił żądanie pozwu powoda /wyrok zaoczny - k. 76 akt/.

Pozwane K. H. i T. H.

w sprzeczności od wyroku zaocznego domagały się uchylecia przedmiotowego wyroku zaocznego i oddalenia powództwa w całości, a także zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności nadanemu wyrokowi zaocznemu /sprzeciw pozwanych od wyroku zaocznego -k. 84 akt/.

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2015 r. strona pozwana oświadczyła, że na poczet długu dokonała na rzecz powoda zapłaty kwoty 381.893 zł /protokół rozprawy z dnia 27.11.2015 r.-k 196 akt/.

Pismem z dnia 4 grudnia 2015 r. powód potwierdził, że pozwane dokonane wpłat na poczet należności, ale wskazał, że dochodzona należność nie została uregulowana w całości. W piśmie z 4 stycznia 2016 r. powód oświadczył, iż wobec częściowej spłaty zadłużenia przez stronę pozwaną popiera pozew w nieuregulowanej części wierzytelności, tj. 12.213,27 CHF (tytułem kapitału wymagalnego) i 8.318,64 zł (tytułem kosztów), zaś w pozostałym zakresie cofa powództwo /pismo powoda z 04.12.2015 r. - k. 209-212 akt; pismo powoda z 04.01.2016 r. - k. 253-254 akt/

Podczas rozprawy w dniu 28 stycznia 2016 r. T. H. i K. H. oświadczyły, że wyrażają zgodę na cofnięcie powództwa w ww. zakresie /protokół rozprawy z 28.01.2016 r.-k 267 akt/.

Postanowieniem z 15 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Warszawie 10 Wydział Cywilny umorzył postępowanie w sprawie w zakresie kwoty należności głównej w wysokości 95.577,58 CHF /postanowienie - k. 331 akt/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

20 lipca 2007 r. powód zawarł umowę kredytu budowlano - hipotecznego nr (...) z M. H., na mocy której powód udzielił kredytobiorcy kwoty 152.388,38 CHF (dalej również jako: „Umowa”). Przeznaczeniem udzielanego kredytu było sfinansowanie kosztów zakupu nieruchomości - lokalu mieszkalnego wraz z miejscem postojowym nr (...), położonego w W., przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W., VII Wydział Ksiąg

Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) (dalej również jako: „Nieruchomość”). Na mocy aneksu nr (...) do Umowy kredytobiorca zobowiązany został do dostarczenia powodowi odpisu z księgi wieczystej Nieruchomości obciążanej hipotekami stanowiącymi zabezpieczenie udzielonego kredytu i potwierdzającego prawomocny wpis tych hipotek. Aneks nr (...) strony Umowy ustanowiły, że udzielona kredytem kwota w wysokości 152.388,38 CHF ulega podwyższeniu o kwotę 53.381,73 CHF, a zatem łączna kwota udzielanego kredytu wyniosła 205.770,11 CHF /umowa

kredytu budowlano-hipotecznego nr (...) z 20 lipca 2015 r. - k. 22-28 akt; aneks nr (...) do Umowy - k 29-30 akt; aneks nr (...) do Umowy – k 31-33 akt/

Wobec nie wywiązania się kredytobiorcy z wynikających z Umowy zobowiązań, a w konsekwencji wypowiedzenia przez powoda Umowy, zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Żoliborza w W. I Wydziału Cywilnego, w sprawie o sygn. akt I Co 1497/11, powód uzyskał tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z 5 lipca 2011 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z 1 września 2011 r., który to tytuł stał się podstawą wpisu hipoteki przymusowej w księdze wieczystej numer (...) /bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 5 lipca 2011 r. -k. 40-41 akt; wydruk z działu IV pełnej treści księgi wieczystej nr (...) z Centralnej Bazy Danych Ksiąg Wieczystych - k. 34 akt/

5 września 2012 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy - Żoliborza w W., w sprawie o sygn. akt I Co 1269/12 postanowił wydać powodowi dalszy tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego numer (...) z 5 lipca 2011 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na rzecz powoda postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy -Żoliborza w W. z 9 sierpnia 2011 r., w sprawie o sygn. akt I Co 1497/11, przeciwko dłużnikowi M. H. w celu prowadzenia egzekucji z nieruchomości dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...) /postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy - Żoliborza w W. z 5 września 2012 r., w sprawie o sygn. akt 1 Co 1269/12 - k. 42 akt/.

Na mocy umowy darowizny i umowy sprzedaży z 2 września 2013 r. Rep. A nr (...) zawartej w formie aktu notarialnego przed notariuszem J. S. w Ł. pozwane nabyły własność Nieruchomości /wydruk z działu II pełnej treści

księgi wieczystej nr (...) z Centralnej Bazy Danych Ksiąg Wieczystych -k. 35 akt/.

Wobec powyższego, a także wobec dalszego braku spłaty zadłużenia, 24 października 2014 r. powód skierował do pozwanych wezwanie do zapłaty. W odpowiedzi na ww. wezwanie pozwana K. H. pismem z 31 października 2014 r. zadeklarowała gotowość spłaty zadłużenia oraz w związku ze znaczną wysokością wymagalnego zobowiązania zwróciła się z prośbą o wyrażenie zgody na jego spłatę w dwóch ratach - pierwszą w wysokości 50.000 zł płatną do 15 grudnia 2014 r., drugą w pozostałej części długu do 28 lutego 2015 r. Pismem z 5 listopada 2014 r. powód poinformował pozwaną, że wstrzymuje się z kierowaniem sprawy na drogę sądową pod warunkiem dokonania deklarowanych przez pozwaną wpłat, we wskazanym przez pozwaną terminie /wezwania do zapłaty z 24 października 2014 r. wraz z potwierdzeniami odbioru przez pozwane - k. 36-37 akt; pismo pozwanej K. S.-H. z 31 października 2014 r. - k. 38 akt; pismo powoda z 5 listopada 2014 r. – k. 39 akt/.

W związku z niewywiązaniem się przez pozwaną z zobowiązania spłaty zadłużenia powód 22 grudnia 2014 r. wystawił wyciąg z ksiąg banku nr (...), zgodnie z którym wysokość zadłużenia na dzień wystawienia dokumentu wynosiła 107.790,88 CHF, co przy zastosowaniu średniego kursu NBP franka szwajcarskiego ogłoszonego 22 grudnia 2014 r. wynoszącego 1 CHF - 3,5429 PLN, stanowi kwotę w wysokości 381.892,30 zł - tytułem należności głównej oraz 984,94 zł - tytułem kosztów i wniósł pozew /wyciąg z ksiąg banku nr (...) z 22 grudnia 2014 r.-k 5 akt/

18 marca 2015 r. przed tutejszym Sądem w niniejszej sprawie odbyła się rozprawa, o której pozwane zostały prawidłowo zawiadomione. Żadna z pozwanych nie stawiała się na rozprawę ani też nie złożyła odpowiedzi na pozew /zawiadomienia w sprawie III C 6/15 z 5 lutego 2015 r. - k. 57-62 akt; zwrotne potwierdzenie odbioru zawiadomienia przez T. H. w dniu 12 lutego 2015 r. - k 66 altf; potwierdzenie odbioru przesyłki awizowanej przez K. H. w dniu 20 lutego 2015 r. – k. 75 akt; protokół rozprawy z 18 marca 2015 r. - k. 68-69 akt/.

30 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym przedmiotowej sprawy wydał wyrok zaoczny, w którym zasądził

od pozwanych na rzecz powoda solidarnie kwotę 107.790,88 CHF, co przy zastosowaniu średniego kursu NBP franka szwajcarskiego z dnia 22 grudnia 2014 r. stanowi kwotę 381.892,30 zł tytułem należności głównej oraz kwotę 984,94 zł tytułem kosztów, z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanych do nieruchomości dla której SR dla Warszawy M. VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...); do wysokości wierzytelności zabezpieczonej na

rzecz powoda wpisem hipoteki w kwocie 194.711,50 CHF, a także kwotę 19.095 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Powyższemu wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności /wyrok zaoczny z 30.03.2015 r. - k. 76-77 akt/.

17 kwietnia 2015 r. pozwane złożyły sprzeciw od wyroku zaocznego wydanego 30 marca 2015 r. w niniejszej sprawie, wnosząc o uchylenie wyroku i zawieszenie nadanego mu rygoru natychmiastowej wykonalności /sprzeciw pozwanych od wyroku zaocznego z30.03.2015r.-k 84akt/

Postanowieniem z 3 września 2015 r. tutejszy Sąd oddalił wniosek pozwanych, zawarty w sprzeciwie od wyroku zaocznego, o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności wobec nieuprawdopodobnienia niezawinionego niestawiennictwa pozwanych na rozprawie w dniu 18 marca 2015 r. /postanowienie z 3 września 2015 r.-k 125-126 akt/.

Pismem z 6 października 2015 r. pozwana K. H. zwróciła się do powoda z prośbą o wstrzymanie czynności komorniczych i możliwość negocjacji warunków spłaty kredytu. W odpowiedzi na powyższe pismo powód, 9 października 2015 r. poinformował pozwaną, iż wobec rozporządzenia przez pozwaną wraz z jej mężem M. H. nieruchomością przedstawioną do zabezpieczenia wierzytelności powoda, bez wiedzy powoda, na skutek czego dłużnik osobisty powoda stał się niewypłacalny w stopniu wyższym niż był przed dokonaniem opisanej czynności, jak również wobec narażenia powoda na dodatkowe koszty i ryzyko oraz niespełnionych deklaracji kredytobiorcy i pozwanej co do spłaty zadłużenia, postępowanie egzekucyjne wszczęte z wniosku powoda nie zostanie umorzony do momentu całkowitej spłaty zadłużenia zabezpieczonego hipoteką przymusową /pismo pozwanej z 6 października 2015 r. - k. 151 akt; pismo powoda z 9 października 2015 r. -k 158 akt/

2 października 2015 r. pozwane dokonały na rzecz powoda dwóch przelewów z rachunku bankowego na łączną kwotę 100.000,00 zł, a 26 listopada 2015 r. pozwane dokonały zapłaty na rzecz powoda kwoty 281.893,00 zł tytułem spłaty kredytu, o czym powiadomiły Sąd na rozprawie w dniu 27 listopada 2015 r, Ipotwierdzenia przelewów -k. 194, 195 akt; polecenie przelewu - k. 180 akt; protokół rozprawy z 27.11.2015 r. - k. 196 akt/.

25 lutego 2015 r. nadzwyczajne walne zgromadzenia Banku (...) Spółka Akcyjna w W. oraz (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. podjęły uchwały, w wyniku czego nastąpiło połączenie ww. spółek poprzez przejęcie (...) Bank (...) S.A. w W. przez Bank (...) S.A. w W. (informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców powoda z 14.01.2016 r. - k 275-308 akt/

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dokumentów urzędowych i prywatnych oraz ich kserokopii powołanych powyżej. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania autentyczności dokumentów i wiarygodności ich kopii. Te wiarygodne dowody dały spójny obraz sytuacji związany z zawarciem umowy kredytu budowlano-hipotecznego pomiędzy powodem a M. H., okolicznościami ustanowienia hipoteki przymusowej na nieruchomości będącej własnością M. H., a następnie przeniesienia prawa własności nieruchomości na pozwane oraz niewykonania zobowiązania przez pozwane.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zgłoszone w niniejszej sprawie, w zakresie którym nie zostało cofnięte, w ocenie Sądu okazało się zasadne.

Na tle przedmiotowego procesu ostatecznie bezsporne okazały się okoliczności: zawarcia w dniu 20 lipca 2007 r. przez powoda umowy kredytu budowlano - hipotecznego z M. H., następnie niewywiązania się przez kredytobiorcę z zobowiązania wynikającego z Umowy, przeniesienia prawa własności Nieruchomości na pozwane oraz odpowiedzialności pozwanych z faktu nabycia własności Nieruchomości - stanowiącej zabezpieczenie wierzytelności powoda stwierdzonej tytułem wykonawczym na M. H..

Powód w niniejszym procesie wykazał stosownymi dokumentami, iż zobowiązany kredytobiorca M. H. nie uiścił na jego rzecz - z tytułu realizacji postanowień Umowy - kwoty 107.790,88 CHF. Ponadto, powód wykazał fakt przeniesienia przez M. H. prawa własności obciążonej hipoteką Nieruchomości na pozwane. Tym samym, zdaniem

Sądu, należało uznać, że zaistniały podstawy do zaktualizowania się obowiązku pozwanych jako dłużników rzeczowych do zaspokojenia powoda w kwocie 107.790,88 CHF oraz kwocie 984,94 zł, wynikających z wystawionego na podstawie art. 95 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r., nr 72, poz. 665 z późn. zm.), w oparciu o księgi rachunkowe powoda wyciągu z ksiąg banku nr (...).

Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. z 2001 r., nr 124, poz. 1361 ze zm.) w celu zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności wynikającej z określonego stosunku prawnego można nieruchomości obciążyć prawem, na mocy którego wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to, czyją stała się własnością, i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (hipoteka).

Z kolei instytucja hipoteki przymusowej została uregulowana w art. 109 ustawy o księgach wieczystych i hipotece który stanowi, że wierzyciel, którego wierzytelność jest stwierdzona tytułem wykonawczym, określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym, może na podstawie tego tytułu uzyskać hipotekę na wszystkich nieruchomościach dłużnika (hipoteka przymusowa). Przy czym wierzyciel może żądać wpisu hipoteki przymusowej na sumę nie wyższą niż wynikająca z treści dokumentu stanowiącego podstawę jej wpisu do księgi wieczystej, o czym mowa w treści art. 110¹ ustawy o księgach wieczystych i hipotece in principio.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 2004 r.(IV CK 606/03, LEX nr 188488), w którym wyrażono pogląd, iż „sens hipoteki polega na tym, aby w sytuacji nieuzyskania zaspokojenia od dłużnika osobistego wierzyciel mógł uzyskać zaspokojenie od dłużnika rzeczowego - do wysokości hipoteki - pomimo tego, że żaden stosunek obligacyjny pomiędzy nimi nie istnieje. Jeżeli zatem zobowiązany osobiście nie wykonuje należnego świadczenia pieniężnego, wierzyciel może wszcząć egzekucję przeciwko dłużnikowi rzeczowemu, przedtem jednak musi uzyskać przeciwko niemu tytuł wykonawczy”.

Powyższe orzeczenie aktualizuje się na gruncie niniejszego postępowania, bowiem jak jednoznacznie wynika z dokumentów złożonych do akt sprawy powód nie uzyskał w całości zaspokojenia swojej wierzytelności od uprzedniego właściciela Nieruchomości, strony umowy kredytu budowlano - hipotecznego M. H., na zabezpieczenie której została ustanowiona przez powoda hipoteka przymusowa na nieruchomości - lokalu mieszkalnego w W., przy ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...). Powód precyzyjnie wskazał wysokość zobowiązania wynikającego z ww. stosunku obligacyjnego, a zatem miał on podstawy do tego, aby dochodzić w drodze postępowania sądowego tytułu wykonawczego skierowanego przeciwko dłużnikowi M. H..

Podstawowym uprawnieniem wierzyciela z tytułu hipoteki jest prawo dochodzenia zaspokojenia z obciążonej nieruchomości, a podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy przeciwko właścicielowi obciążonej nieruchomości. Taki tytuł należy uzyskać przeciwko właścicielowi nieruchomości obciążonej hipoteką także wtedy, gdy nie jest on dłużnikiem osobistym z tytułu zabezpieczonej wierzytelności. Wedle bowiem ugruntowanego stanowiska judykatury powództwo wierzyciela hipotecznego przeciwko właścicielowi obciążonej nieruchomości jest powództwem o zasądzenie świadczenia pieniężnego zarówno w przypadku, gdy jest on dłużnikiem osobistym, jak i wtedy, gdy odpowiada tylko rzeczowo (vide; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2003 r. o sygn.. akt V CK 19/02, Lex nr 602311). Sąd Najwyższy uzasadnił, że pogląd przeciwny unicestwia funkcję zabezpieczenia hipotecznego wyrażoną w art. 65 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Obligatoryjność zaspokojenia roszczenia wierzyciela hipotecznego w oparciu o treść przepisów o sądowym postępowaniu egzekucyjnym wymusza zatem uzyskanie przez wierzyciela tytułu wykonawczego, jako taki jedynie tytuł jest podstawą każdej egzekucji. W ramach spójności systemu prawa, zapewniającego realizację uprawnień ustawowych jego adresatom, uprawnienie wierzyciela hipotecznego, określone w art. 65 ust. 1 u.k.w.h., nie może być martwe. W takim przypadku jak na gruncie niniejszej sprawy - gdy właściciele nieruchomości nie są dłużnikiem osobistym - zasądzając od nich na rzecz wierzyciela należność hipoteczną, sąd z urzędu powinien w wyroku zastrzec właścicielowi prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności.

W związku z ujawnieniem faktu przeniesienia prawa własności Nieruchomości na pozwane, tj. żonę i matkę M. H., powód uprawniony był do żądania spełnienia

świadczenia od pozwanych jako dłużniczek rzeczowych. Pozwane nabywając Nieruchomość obciążoną hipoteką powinny zdawać sobie sprawę z płynących z tego obciążenia konsekwencji. Nie sposób pominąć faktu, że w momencie zawarcia umowy darowizny i sprzedaży Nieruchomości pomiędzy pozwanymi a dłużnikiem osobistym powoda M. H. wierzytelność z tytułu umowy kredytu była już stwierdzona tytułem wykonawczym. Nade, mając na uwadze stosunek bliskości pozwanych z kredytobiorcą M. H., pozwane miały świadomość, iż nabywają nieruchomość która obciążona jest hipoteką przymusowa, a co za tym idzie, że zabezpieczona wierzytelność jest wymagalna. Wytoczenie przeciwko pozwanym powództwa o zasądzenie należności dochodzonej od dłużnika osobistego, do wysokości zabezpieczonej hipoteka, było uzasadnione.

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2015 r. strona pozwana oświadczyła, że dokonała spłaty zadłużenia, na dowód czego przedłożyła potwierdzenie dokonania przelewów z dnia 26 listopada 2015 r. na łączną sumę 100.000 zł oraz kopię polecenia przelewu na kwotę 281.893,00 zł. Zgodnie z treścią przepisu art. 347 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Na gruncie niniejszej sprawy, wobec częściowej spłaty należności należało uchylić wyrok zaoczny wydany 30 marca 2015r. w całości, o czym stanowi pkt I wyroku.

Należy skonstatować, że strona pozwana dokonała spłaty zadłużenia w polskiej walucie, podczas gdy żądaniem pozwu było zasądzenie na rzecz powoda kwoty 107.790,88 franków szwajcarskich. Wprawdzie kwota ta przy zastosowaniu średniego kursu NBP franka szwajcarskiego ogłoszonego 22 grudnia 2014 r. - to jest dzień sporządzenia pozwu - stanowi uiszczoną przez pozwane kwotę 381.892,30 zł, jednakże wobec zmiennego kursu walut nie sposób uznać, że jest to kwota stała.

W przypadku, gdy dłużnik będący w zwłoce ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wyrażonego w walucie obcej korzysta z uprawnienia do spełnienia świadczenia w walucie polskiej, wierzycielowi przysługuje uprawnienie do żądania przeliczenia waluty obcej na walutę polską według średniego kursu NBP albo z dnia wymagalności roszczenia o spełnienie świadczenia, albo z dnia, w którym zapłata jest dokonywana (por. B. Lackoroński, Głosa do wyroku SN z 16.05.2012 r., III CSK 273/11, LEX 189860/1).

W niniejszej sprawie powód będący wierzycielem skorzystał z tego uprawnienia żądając przeliczenia dochodzonej we frankach szwajcarskich sumy według kursu NBP z dnia dokonania przez pozwane zapłaty. Pomimo zmiennego kursu waluty niezmienną pozostaje żądana kwota 107.790,88 CHF, a zatem strona pozwana dokonując wpłat w walucie polskiej winna mieć świadomość, iż wpłacana przez nią kwota może nie odpowiadać żądaniu pozwu.

Wpłacona przez pozwane w dniu 22 października 2015 r. kwota 100.000 zł w przeliczeniu po kursie waluty szwajcarskiej z tego dnia, tj. kurs 3,8991 wynosi 25.646,30 CHF. Z kolei uiszczona w dniu 26 listopada 2015 r. kwota 281.893,00 zł w oparciu o przelicznik średniego kursu waluty z dnia zapłaty, tj. kurs 4,0310 wynosi 69.931,28 CHF. A zatem suma wpłaconych w walucie polskiej kwot jest równa 95.577,58 CHF.

Stąd też, należało zasądzić od pozwanych na rzecz powoda kwotę, która stanowi różnicę pomiędzy kwotą żadaną a kwotą uiszczoną (107.790,88 CHF - 95.577,58 CHF = 12.213,27 CHF), o czym stanowi pkt II wyroku.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż zgodnie z normą art. 319 k.p.c. Sąd w wyroku powinien zastrzec pozwanemu prawo powoływania się na ograniczenie odpowiedzialności, gdyż możliwość powoływania się w tytule egzekucyjnym na ograniczenie odpowiedzialności istnieje tylko, gdy ograniczenie to zostało zastrzeżone w tytule egzekucyjnym (art. 837 KPC z wyjątkami w nim wskazanymi; por. wyr. SN z 7.5.1972 r., I PR 426/70, OSNCP 1972, Nr 4, poz. 67). Brak takiego zastrzeżenia jest dla strony podstawą do żądania uzupełnienia wyroku.

Żądana przez powoda kwota 8.318,64 zł tytułem kosztów nie została wykazana. Powód ograniczył się jedynie do przedłożenia tabeli historii transakcji i nie poparł zawartych w niej danych dowodami, np. w postaci kwitów czy potwierżeń przelewów, co z kolei wiązało się z oddaleniem roszczenia w tym zakresie. Zasądzeniu podlegały jedynie koszty stwierdzone wyciągiem z ksiąg banku, tj. 984,94 zł.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu uzasadnia treść przepisu art. 98 k.p.c, wyrażająca zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania. Mając na uwadze to, że pozwane niniejszy proces przegrały Sąd obciążył je obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda w wysokości 4.774 zł, stanowiącej uiszczoną przez powoda opłatę od pozwu.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd częściowo uwzględnił powództwo i orzekł jak w sentencji. -